

The LED Weekly

Volume 12, No. 2 August 17, 1997

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta diu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

CHỦ KIẾN

Chủ kiến tạo mê tạo lụy phiền
Sửa mình tiến hóa tự mình xuyên
Duyên lành Trời độ không chê bỏ
Xây dựng ngày kia sẽ thấu truyền.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 20-6-97 đến 26-6-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Luật pháp thế gian có hữu ích cho người tu thiền hay không ?
2. Người tu Vô Vi cần chữ tín hay không ?
3. Sự cạnh tranh có lợi gì cho người tu thiền không ?
4. Phương xa là phương nào ?
5. Tại sao làm người lại thiếu ý chí dũng mãnh ?
6. Cõi vô cùng là cõi nào ?
7. Cuộc sống nhơn gian có gì quý báu nhất ?

Atlantic City, 20-06-97 13 : 00 PM

Hỏi: Luật pháp thế gian có hữu ích cho người tu thiền hay không ?

Đáp: Thừa luật pháp thế gian đã hình thành sau sự rắc rối và mất trật tự của quần chúng, rất hữu ích cho người tu thiền.

Kệ :

Sống yên đúng luật chẳng lo phiền
Tu tiên bình tâm tự tiến xuyên
Đời đạo phân minh không dấy động
Bình tâm thực hiện dứt tâm phiền.

Atlantic City, 21-06-97 4 :15AM

Hỏi: Người tu Vô Vi cần chữ tín hay không ?

Đáp: Thừa người tu Vô Vi rất cần chữ tín, nếu thất tín không phải Vô Vi. Lợi dụng Vô Vi để làm điều sai quấy, tức là hại chính mình, không làm sao bước đến ngưỡng cửa Vô Vi được, phần hồn sẽ bị đọa lạc ở tương lai.

Kệ :

Tu hành thất tín lại làm sai
Nghĩa khí không còn tâm tự hại
Tạo khổ cho tâm gieo ý độc
Trí tâm không sáng sống tự đầy.

Atlantic City, 22-06-97 3 :20 AM

Hỏi: Sự cạnh tranh có lợi gì cho người tu thiền không ?

Đáp: Thừa sự cạnh tranh tạo động và lo âu cho người tu, không có lợi lộc gì, nhịn nhục và xây dựng rất hữu ích cho người tu. Tham thiền nhập định, hồn vía thanh nhẹ là mục đích phát triển tâm linh.

Kệ :

Thành tâm tu luyện rõ hành trình
Khai triển trí tâm tự cảm mình
Cặm cuội thực hành tâm phát triển
Dựng xây cần thiết giúp tâm mình.

Atlantic City, 23-06-97 10 :15AM

Hỏi: Phương xa là phương nào ?

Đáp: Phương xa là nơi đi hoài không tới, nội tâm tham muốn mà không đạt. Người tu thiền thì dứt khoát sự tham muốn thì chẳng thấy đâu xa cả. Thanh tịnh thì nơi nào cũng có thể gần, chẳng còn có chẳng còn không.

Kệ :

Một lòng giải quyết chẳng trông mong
Trí vững niềm tin không tạo động
Giải quyết chính mình trong dứt khoát
Bình tâm thanh tịnh chẳng cầu mong.

Atlantic City, 24-06-97 2 :45 AM

Hỏi: Tại sao làm người lại thiếu ý chí dũng mãnh?

Đáp: Thừa làm người thiếu ý chí dũng mãnh là vì chưa hiểu giá trị của tâm linh, không rõ vị trí của phần hồn, chưa dứt khoát bất cứ đề tài nào xảy đến.

Kệ :

Khổ cảnh trần gian khó tạo nền
Quy nguyên không được lại la rên
Ôm đời bỏ đạo tâm không cứu
Tạo khổ cho mình tự bỏ quên.

Atlantic City, 25-06-97 3 :20 AM

Hỏi: Cõi vô cùng là cõi nào ?

Đáp: Thừa điển giới là cõi vô cùng, thực hành Pháp lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, bộ đầu được rút thẳng lên từ trung tim bộ đầu hòa hợp với thanh quang của vũ trụ, xuất phát xán lạn vô cùng, lúc nào cũng cảm thấy thanh nhẹ, trí sáng tâm minh, chỉ biết sáng tác, chứ không có xin hay mượn, hòa để tiến, trí tuệ quang khai, trở về góc gác vô cùng tận, vô sanh bất diệt, hồn vía tương hội minh mẫn.

Kệ :

Phân minh sáng suốt chuyện cần tiến
Cảm thức Trời cao vẫn nổi liền
Thắng cảnh trần đầy tâm chuyển thức
Bình minh ban chiếu tự mình yên.

Atlantic City, 26-06-97 3 :07 AM

Hỏi: Cuộc sống nhơn gian có gì quý báu nhất ?

Đáp: Thừa cuộc sống nhơn gian chỉ có tình thương là quý báu nhất. Chỉ có tình thương và đạo đức thì mới thật sự sống chung hòa bình được.

Kệ :

Thương nhau đùm bọc cho nhau
Khó khổ không than chẳng khổ đau
Xây dựng chung hành trong thức giác
Bình tâm xây dựng tiến về mau.

Võ Thu Sương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 111)

(58) - Vấn: *Dự Đại Hội xong chúng con về VN xin xây lại mồ mà ông bà chủ bác được không? Xin Thầy cho biết?*

Đáp: Cái đó là tốt. Người tu phải có hiếu. Cái tâm hiếu khơi dậy tâm thức tu học. Khi chúng ta nhiều năm không về thăm mồ mà ông bà cha mẹ bây giờ chúng ta tu Vô Vi chúng ta biết hồn bất diệt ta về thăm mồ mà cha mẹ thì việc đó cũng cảm động lòng chúng ta và xây dựng luồng điện lên nhẹ hơn. Điện từ bi chúng ta sẽ được thăng hoa nhẹ nhàng hơn và dứt khoát an tâm lo tu, khi thăm được rồi an tâm lo tu.

(59) - Vấn: *Thưa Thầy, con về VN kỳ này rất vui mừng vì được thăm quê cha đất tổ và lễ mộ tổ tiên ông bà là một điều con cảm thấy thực tế. Mình đã nhìn về nguồn cội tuy rằng nguồn cội thế gian, nhưng bạn con lại bảo tu Vô Vi mà cúng lễ gì. Xin Đức Thầy mình xét cho.*

Đáp: Tiên học lễ hậu học văn. Cúng là lễ. Nhưng mà chúng ta lễ bằng cách nào đừng tạo mê tín quá, đừng nói tôi cúng rồi ông bà phù hộ. Không! Tôi cúng để thức tâm, tôi thấy cái chữ HIẾU là quan trọng, tôi hiểu có trước có sau, có gốc gác. Chớ con người không phải như con thú, trí óc thô thiển không hiểu được gốc gác. Con người khác hơn con thú ở chỗ đó. Phải biết cái hiếu, phải biết cha mẹ mình. Biết mẹ mình là biết quê hương mình. Tình yêu nó sẽ sống động hơn, âu yếm hơn và thực hành tốt hơn, tu tiến dễ dàng hơn.

(60) - Vấn: *Kính thưa Thầy, khi ngồi thiền trong mê có tỉnh, bàn tay bắt ấn tam muội tự nhiên có một luồng điện, một luồng ánh sáng từ trung tâm chân mày xẹt ra, cùng trong lúc đó giữa hai ngón tay cái cũng có một luồng ánh sáng xẹt lên trời chạm với luồng ánh sáng từ trung tâm chơn mày phát ra một tiếng nổ như pháo nổ, đồng thời hai ngón tay cái cũng bật ra. Con xin Đức Thầy chỉ dạy dùm cho con. Kính đội ơn Thầy.*

Đáp: Cái đó là cái luồng điện chúng ta hội tụ từ cơ tạng tới khối óc thăng hoa đi lên nhưng mà vẫn còn yếu cho nên bị dội trở lại thì chúng ta thấy rằng tôi hành tới ngày hôm nay được tiến tới một bước và tôi cố gắng hành nữa sẽ hoà tan với luồng

điện bên trên và tôi sẽ đi được dễ dàng, không có gì khó khăn. Nên mừng đi, và thực hành tới, đúng pháp và tiếp tục như vậy nó sẽ hội tụ rõ rệt và phần hồn sẽ được ra đi một cách yên ổn không sao.

(61) - Vấn: *Kính thưa Đức Thầy, có những lúc con nằm chiêm bao, con biết con đang chiêm bao và con niệm Phật thì cảnh trong chiêm bao biến mất. Có những lúc con chỉ dẫn những người trong chiêm bao niệm Phật thì họ niệm theo. Có những lúc con chỉ họ niệm Phật thì họ nói biết rồi Nam Mô A Di Đà Phật chớ gì, nói hoài. Xin Đức Thầy giải thích giùm cho con.*

Đáp: Niệm Phật của Vô Vi rất rõ ràng. Nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật vạn sự trở về không là thanh lọc. Chiêm bao là luồng điện trong cơ tạng không đồng nhất mới biến thể nó thành chiêm bao. Nó đọng cái nó biến cảnh này, đọng cái nó biến cảnh kia, đọng cái nó biến cảnh nọ, mình tưởng là thật. Không phải vậy. Thật là trực giác phát triển, nhắm mắt thấy rõ ràng như vậy, ánh sáng thực chất của bên trong đi ra. Lấy cái gì tạo thành cơ tạng các bạn? Nguyên lý của Trời Đất là một luồng điện ánh sáng, thanh quang từ từ ban chiếu xuống thế gian hội tụ thành cơ thể tròn trịa, đó là điện thôi. Mà chúng ta làm sao lại có ánh sáng? Chúng ta mượn cái điện bên ngoài, làm Pháp Luân Thường Chuyển giải lần cái trược khí qua tiểu tiện đại tiện và lỗ chân lông nhiên hậu mới hội nhập với cái luồng điện của ngũ tạng hợp lại thành ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang... ánh sáng ra ngoài là gốc gác của ngũ tạng. Mà chúng ta chịu Soi Hồn thì tinh khí chúng ta trụ. Cho nên những người không có chồng, không có vợ mà biết tu thì khí tinh trụ, tinh ba càng ngày càng sáng suốt. Chớ ta nhờ luồng điện đó hình thành thành thể xác. Bây giờ luồng điện đó hướng thượng đi lên thì chúng ta hình thành cái gì? Phần hồn, rất rõ ràng, đi đứng nhẹ nhàng hơn thể gian và có thể bàn bạc với cõi trên rất tiện sau khi chúng ta hành đạo.

(62) - Vấn: *Tại sao con đối xử tốt người đó, làm đủ mọi chuyện cho người thậm chí luôn cả người làm của con cũng không nể nang con dù có đối xử lễ độ?*

Đáp: Nhiều khi mình tưởng lầm là mình đối xử người ta tốt vì trình độ của người ta mình chưa

thấu hiểu. Mỗi người có một trình độ, người ở người làm nó có trình độ của người làm. Mình chỉ mở nó một chút xíu thôi trong thương yêu và xây dựng, bình đẳng đối đãi thì lần lần nó mới thức tâm nó mới tu. Còn nếu mình cứ lấy cái sự hiểu biết mình đập trên đầu, nó nghĩ lại bà này dữ quá, ông này dữ quá, không tốt. Là chính mình đã tạo cái chuyện không hay cho họ vì họ chưa có trình độ, bắt họ nhảy vô đó làm sao họ làm được, họ chịu không nổi thì họ phải bộc phát những lời lẽ bất mãn đối với mình. Nếu chúng ta biết thương họ, nhìn nhận sự phát triển của họ, từ ngày họ đến ở với chúng ta họ chưa biết nói một câu lễ độ mà ngày nay mình lễ độ bình đẳng đối xử họ, họ tự động phải nói câu lễ độ và bình đẳng. Mình nói câu chủ tớ thì tự nhiên đối phương nó sẽ căng, nó giận. Cho nên VN trong một lúc nhiều người thích cộng sản là vậy. Là tư bản nhà giàu khinh thị người làm, coi thường người làm. Người làm nó thấy rõ tôi không làm, tôi không có làm bánh bà lấy gì có ăn mà bà ngồi chễm chệ chửi tôi, tức, thì nó kết hợp với nhau rồi nó thành cộng sản chống phong kiến. Cũng do con người tự tạo thôi mà chúng ta biết được Trời Phật thì chúng ta không có làm điều đó. Phật là người khổ mà chúng ta ở cái tâm trạng người khổ thì làm sao chúng ta làm khó người khổ được. Phải thương yêu người khổ, xây dựng họ tiến tới tốt hơn. Họ là người của chính ta mà nếu họ không phục vụ chúng ta không có cái áo sạch bận, chúng ta không có cái nhà tốt ở. Họ lau, họ chùi họ làm cho sạch sẽ, cái công ơn họ nhiều hơn. Đồng tiền nhỏ mọn của chúng ta nghĩa lý gì. Chúng ta phải có tinh thần phục vụ họ, đối xử đối đãi bình đẳng thì người ở thành là người nhà trung tín, không bao giờ họ rời khỏi. Tôi đi khắp thế giới tôi thấy có gia đình của Ông Giao ở Manila rất tốt, đối xử với mọi người ở không bao giờ người ở xin nghỉ việc, làm chauffeur làm tới già tới chết, người ở làm tới già tới chết ông đi đưa đám thôi, mà rất thương yêu người làm, giúp đỡ cả gia đình của người làm. Vì Ông Trời cho chúng ta phước, chúng ta có tiền ngay trong gia cang chúng ta có người ở phục vụ, chúng ta phải thương người đó thì người đó không bao giờ loạn và rất trung tín. Cho nên khi ông bệnh nặng cái là tội nó đứng xung quanh cầu nguyện Chúa giúp cho Ngài thoát nạn. Vì nó không phải là bác sĩ, nó không biết trị, nhưng mà nó có tâm thương chủ nó thì cảm động

tình Trời thì luồng điện sẽ giúp đỡ. Cho nên mọi năm tôi cũng mang ơn ông nhiều vì trước kia tôi ở trong tại cải tạo ông giúp đỡ người VN rất nhiều vì trước kia ông cũng chạy cộng sản. Cộng sản Tàu khổ hơn cộng sản VN nhiều, cho nên ông thương người tỵ nạn, xin gì cho nấy, đặc biệt muốn người lo phụ cho người tỵ nạn. Khi tôi cần cái gì là họ cho cái đó, cho nên tôi mang ơn ông, tôi phải giúp ông trừ khi tôi chết là tôi không đến thôi. Tôi còn sống là tôi phải đến thăm ông, lời nói tôi trước sau như một, thành ra sau cái Đại Hội này tôi phải đi thăm ông. Năm nay ông tới 96 tuổi, tôi đến mục đích để cầu nguyện Quan Âm hộ độ cho Ngài tăng thêm tuổi thọ. Già như ngày hôm nay chín mươi mấy tuổi nhưng mà luôn luôn sponsor cho nhà thương 20 cái giường, ai ngủ được giường đó là Ngài trả tiền hết. Cái tâm thức cao siêu tốt như vậy mà nhất định theo Phật chứ không có theo ai hết. Phật không có làm điều ác, tôi không làm điều ác, thương người là tôi làm. Có bao nhiêu mà hạnh đức của Ngài cao siêu và ngày hôm nay đi không được nhưng mà cũng vẫn có người phục vụ đầy đủ, vẫn khoẻ mạnh. Cho nên tôi khuyên những người ở đời nên phải biết thương người làm là mình làm phước ngay trong gia đình mình. Trời cho người làm đến phục vụ mình, nếu không có người làm nhà cửa mình mất trật tự hết. Họ lau họ chùi họ giặt từ cái áo cái quần cho mình, tại sao mình không biết thương họ? Mình phản lại tình Trời là mình không biết thương người nghèo. Thương người nghèo là thuận tình Trời, Phật nằm nơi đó, Thượng Đế nằm nơi đó mà chúng ta không chịu vụ người nghèo thì làm sao chúng ta đi về nguồn cội chỗ nào? Khi mà các bạn cứu được một người bệnh trong nhà thương hết bệnh rồi tâm thức các bạn bảo đảm nhẹ nhàng và mặt mày phấn khởi chứ không phải đồng tiền bỏ trong túi mà phấn khởi đâu. Sự thật là giúp được người bệnh hết bệnh là chúng ta khoẻ khoắn. Cho nên cái khí giới tình thương và đạo đức là quan trọng.

(63) - Văn: *Chủ Sáu Lung nói bây giờ chúng con được thấy Thầy trong tâm mắt và được đối diện với Thầy, sau này ở cõi khác, tùy theo tầng số điện quang thấy Thầy từ xa có khi như con ngồi dưới đất chỉ thấy bóng Thầy trên mây xanh, có đúng như vậy không, thưa Thầy?*

Đáp: Cái đó là người tu người ta được thanh nhẹ người ta phân tách cái trước và cái thanh. Trước thì đựng trước mà thanh hòa thanh. Thanh rồi mới thấy thanh được. Cái ý của Sáu Lung nói khuyên

người tu tới nhẹ mới thấy được cái chuyện nhẹ ở Bên Trên. Còn ngồi đó tưởng tượng không bao giờ có.

TRIẾT LÝ TÂM LINH TIỀN HÓA TU HỌC

**Bài giảng của Đức Thầy nhân dịp lễ khánh thành Đại giảng đường
tại Thiền viện Nhẫn Hoà ngày 26 tháng 7 năm 1997**

anh Nguyễn Hữu Lâm chép

Hôm nay là ngày vui tái ngộ của chúng ta, nhưng mà chúng ta phải nhìn lại mảnh đất khởi đầu do ai? Trần đình Long đã quyết tâm tu và cố gắng hình thành một việc cho tương lai, mọi người cộng hưởng cùng tu cùng tiến. Ngày hôm nay đã hình thành, anh em kế tiếp góp công nhiều kỷ niệm trong sự việc. Anh Trục cũng làm được những trà đình vui để cho anh em cộng hưởng, để hiểu cái tình trời nhiều hơn, hiểu cái nguyên lý sống động vô cùng của mọi người có, chỉ thiếu hành mà thôi. Chúng ta mọi người đều có một khối óc, cả trăm tỷ tế bào trong óc mà không hành thì không có phát triển, óc chúng ta là vô cùng không giới hạn. Khoa học đã tìm ra rồi, mà chúng ta còn không tin khoa học và không thực hành trật tự để trở về với chân động cả càn khôn vũ trụ thì chúng ta là con người bơ vơ, dù bất cứ đạo nào mà vắng tình thương và đạo đức là không đúng đường. Thế gian này chỉ có một đạo tình thương và đạo đức mà thôi. Chúng ta là huynh tử đang tu trong càn khôn vũ trụ chớ không có xa rời nó.

Sự dày công thực hành và quyết tâm của chúng ta, một nhóm người rất nhỏ, lúc đó Trần đình Long cũng bị chửi đủ chuyện hết, nhưng rồi chúng ta đã làm được việc gì, chúng ta cũng chỉ có tu thôi. Kết hợp sự thanh tịnh, thanh tịnh mới làm việc với chúng ta. Ngày hôm nay, mọi việc đã hình thành, chút xíu đó không có phát triển lớn. Chuyện lớn của chúng ta là làm sao khai triển hoà hợp với cả càn khôn vũ trụ và thực hiện tha thứ và thương yêu là khí giới tối tân nhất của Thượng đế hiện tại để đem lại con người kết hợp với nhau. Chúng ta đã biết là chúng ta đang học, là một học viên của càn khôn vũ trụ đang phát triển đi tới vô

cùng. Chúng ta có một thể xác đầy đủ không thiếu và chỉ thiếu tâm xây dựng cho chính mình, đem phần sáng suốt phục vụ chuyện khác, tham dâm không tiền cũng đem sự sáng suốt một kiếp người, phục vụ sự tham dâm ô trước mà không tiền.

Ngày hôm nay, chúng ta biết là khối óc của chúng ta có cả trăm tỷ tế bào, chúng ta phát triển đi lên, đi tới vô cùng, khai mở cái nguyên lý của Trời Đất để thấy rõ khả năng của mọi người không có hoang phí. Chúng ta là một khả năng trong vũ trụ nếu chúng ta hướng về thanh tịnh và thực hành thanh tịnh, chúng ta là một khả năng trong vũ trụ không còn sự sợ sệt lo âu nữa. Những gì chúng ta đã hình thành tại mặt đất, đó không phải ta muốn đâu, tự nhiên và hồn nhiên đã hình thành như vậy mà, cái xác và khối óc của các bạn tinh vi vô cùng mà không chịu khám phá, hướng ngoại, khám phá chuyện người ta, không biết chuyện của chính mình, không phát triển được tâm linh thì tự hại mà thôi, rồi chạy đông chạy tây, rốt cuộc không có kết quả gì hết. Cuối cùng, chúng ta phải trở về với thanh tịnh, từ thanh tịnh, từ cõi sáng suốt đến đây và phải ra đi với hai bàn tay không. Đó là chứng minh trước mắt chúng ta, hằng ngày đã thấy rồi, tại sao chúng ta không dốc lòng sửa cái cơ cấu trung ương để phát triển đi lên. Khối óc chúng ta là vô cùng, lúc đó chúng ta mới thấy Đấng Tạo Hoá là ai? Ngài đã làm gì?. Phục vụ cho chúng ta bất cứ ở góc đường nào, từ đôi khổ cho đến sung sướng đều giúp đỡ chúng ta, không có bỏ, không có mê chấp như người thế gian trách đầu này bỏ đầu nọ, không được.

Chúng ta người tu Vô Vi phát triển bộ đầu là chúng ta phát triển thức hoà đồng với tất cả. Thức

hoà đồng dẫn tiến chứ không có thức hoà đồng để chen ép người khác, thức hoà đồng để tạo âm tánh tham dâm, chúng ta không có tạo cái đó. Lợi dụng đạo để tham dâm, không được. Chúng ta phát triển đi lên là chúng ta dẫn giải tiến hoá đi lên. Cho nên mọi người biết như vậy thì nhân loại sẽ có cơ hội cùng tiến, quyết tâm như vậy thì chúng ta sẽ đi tới ánh sáng vô cùng là đường cuối cùng của người Vô Vi, chỗ đó là nơi dừng chân của chúng ta mà không chịu hành, không chịu triển, có sự sáng suốt đem phục vụ chuyện sai lầm mê chấp là tự hại tự giết phần hồn mình mà thôi. Thậm chí bày chiến tranh giết chóc đủ thứ, rồi cuộc phân hồn bị tan rã vì lo nhiều chuyện quá thì phân tán, tự mình làm cho mình tan rã, mà chúng ta hội tụ là nó mới quy nguyên.

Cho nên thế gian đô thị giả, không có gì thiệt, các bạn không có nóng nực, bình tâm thanh tịnh lo tu. Vì chúng ta từ tự nhiên và hồn nhiên đã hình thành một thể xác và sáng suốt đang điều khiển một tiểu thiên địa rõ ràng hoà hợp với cả căn khôn vũ trụ mà mình không chịu thực thì tới đích thì uổng cho một kiếp người là tạo loạn mà thôi. Chúng ta nhìn rõ xác chúng ta là tranh trời rõ ràng, tinh tú đầy đủ không thiếu một món gì bên trong hết mà chúng ta khai sáng ra là chúng ta có tất cả, hoà hợp với tất cả thì thức bình đẳng chúng ta mở. Mọi người đều có khối óc là như nhau, thương yêu nhau, xây dựng cho nhau mới tiến, ghét nhau chận phá lẫn nhau thì làm sao có tiến, thương yêu xây dựng mới có tiến, cho nên tha thứ và thương yêu.

Chúng ta càng tu càng thanh tịnh càng cởi mở và càng phát triển, thức hoà đồng chúng ta mở thì không khác gì ánh sáng của mặt trời. Mọi người đều có vị trí trong thể gian, đều có nhiệm vụ, nhiệm vụ sáng suốt để phục vụ tiểu thiên địa này mà đem sự sáng suốt để phục vụ trong sự tham dâm hướng ngoại là phá hoại cơ tạng thì mất trí tuệ thông minh trong cơ tiến hoá, không ảnh hưởng được người kế tiếp. Cho nên người tu Vô Vi không phải là điên khùng, không dẫu, qua bao nhiêu đau khổ, qua bao nhiêu trận đồ nhồi quả nhưng vẫn vượt qua vì nó trì tâm xây dựng, nó không có phá hoại. Bất cứ ở đâu cũng vậy thôi, rồi cuộc cũng là ra đi với hai bàn tay không, chúng ta phải sử dụng sáng suốt để xây dựng thay vì phá hoại bất cứ ở nơi nào thì những phần tử phá hoại nó sẽ thức tâm, chúng ta cứu cả hai. Không nên

ghét người này bỏ người kia, không được, chúng ta là một mà thôi, rồi cuộc cũng phải trở về với thanh tịnh mà ra đi. Hơi thở cuối cùng của chúng ta là phải hướng về thanh tịnh mà bây giờ chúng ta biết đường lối khứ trực lưu thanh, giải trực của chính ta để hướng về thanh tịnh.

Chúng ta thiên là chúng ta làm việc chứ không phải chúng ta thiên là lười biếng dẫu. Thiên là làm việc, luồng điển thanh tịnh của các bạn mới tiếp thu được luồng điển của đại bi ban chiếu cho quần sanh. Cho nên nhân loại muốn bớt khổ phải thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Niệm Phật để khai mở huyền bí của nội tâm, thấy rõ nhiệm vụ của mình đến đây để làm gì rồi sẽ ra đi bằng cách nào? Đó là điều cần thiết nhất của nhân loại cả thế giới chứ không phải nhóm người Vô Vi này đây.

Thì chúng ta thực hành đến nay không nhiều thì ít cũng gặt hái được chút đỉnh, rồi cho chúng ta thấy cái chuyện bên ngoài Thượng Đế chứng tâm chỗ nào. Chúng ta là người Vô Vi không tiền mà có thể cất căn nhà khang trang như thế này, do tình thương, công của của các bạn đạo. Chúng ta nghèo, chúng ta thấy rất nhiều, nhưng mà đối với Thượng Đế không có bao nhiêu. Có xác mà không tu thì cũng chẳng có bao nhiêu, Thượng Đế còn quở trách chúng ta nhiều lắm. Chúng ta tu đi, chúng ta sẽ ngộ Như Lai, chúng ta thấy cái sai lầm của chính chúng ta phải tự sửa.

Ở thiên giới không có một cây nào mà quanh quèo được. Ngay thẳng, tâm thức của người nào cũng phải thật thà lo tu nhện nhục phát triển, cho nên thiên viện này là Thiên Viện Nhẫn Hoà, anh em đã sống chung ở thiên viện này thấy rõ cái tên Nhẫn Hoà mà tôi đặt đó là anh em vô đây là phải Nhẫn phải Hoà mới có ngày hôm nay, không Nhẫn không Hoà thì không có ngày hôm nay. Ngày hôm nay chúng ta làm được thì chúng ta sẽ đạt nhiều việc ở tương lai cho nhân loại nếu tiếp tục Nhẫn Hoà thì chúng ta mới thực hành đúng đường lối phục vụ của Thượng Đế. Thượng Đế không có bỏ một ai, cây thẳng trong óc mọi người có cái tinh thần sáng suốt và phục vụ, trai lớn lên lấy vợ, gái lớn lên lấy chồng, để làm gì? Để phục vụ con cái là người kế tiếp mà không tiếp tục phục vụ là sai. Đó là chơn kinh vô tự trong gia cang của các bạn, không cần phải đọc cuốn kinh gì mà không hiểu, đọc cái chữ mà không hiểu không nên

đọc. Cái chuyện trước mắt mà chúng ta làm không được, có vợ không biết thương vợ, có con không biết phục vụ con không xây dựng cho con tiến bộ thì xã hội làm sao có cơ hội tiến tốt.

Ngày hôm nay chúng ta biết được khối óc chúng ta có thể liên hệ với cả càn khôn vũ trụ thì đem sự thanh tịnh đó phục vụ cho chung, tốt đẹp biết bao nhiêu. Chúng ta thực hiện để khám phá tranh trời tốt đẹp đã xây dựng cho nhân loại trong cơ tiến hoá này. Tu để lo cho phần hồn tương lai chúng ta không bị diệt, người không tu, tham dục chỉ có phân tán. Phân tán và phần hồn bận rộn thì không bao giờ có cơ hội hội tụ, mà hội tụ được cũng thành ma quỷ mà thôi, không tiến. Xung danh ông này ông nọ rốt cuộc không làm được chuyện gì hết, cuối cùng không làm được chuyện gì hết.

Các bạn phải trở lại nhẹ nhàng nhanh nhẹ thì các bạn mới hoà hợp với ánh sáng của đại bi. Chúng ta không có đi tìm, chúng ta có vị trí, chúng ta có nhiệm vụ là phần sáng suốt của chúng ta tức là ánh sáng ban chiếu cho tất cả như mặt trời đã hành sự, đó là sự thanh tịnh, Nhứt Quang Phật là sự thanh nhẹ của ánh sáng, Nguyệt Quang Phật cũng là sự thanh nhẹ của ánh sáng mà chúng ta tu không hội nhập được những cái sự thanh nhẹ đó là chúng ta vẫn còn mê chấp và không bao giờ phát triển. Càng tính toán càng sai, càng thanh tịnh lại càng tiến.

Cho nên hôm nay, tôi về đây được nhìn mặt tất cả các bạn đông đủ, về đây chung vui hoà bình và nhìn rõ người Việt Nam có khả năng xây dựng cho chính họ. Chính người Việt Nam có khả năng nếu chịu trở về thanh tịnh và xây dựng cho khối óc tiến hoá thì chúng ta có thể có cơ hội đi trước một bước để diu dắt mọi người cùng tu cùng tiến, tạo hạnh phúc cho chính mình thì tương lai sẽ xây dựng cho xứ sở tốt đẹp. Chúng tôi quá khổ, chúng tôi tìm một lối thoát là để tu mà tu không có pháp lực tu làm gì? Pháp lực tôi để làm gì, để ảnh hưởng cho tất cả mọi người cùng tu hoà hợp với tranh trời tốt đẹp. Nguyên lý của Trời Đất sẵn có trong tôi, trong tâm tôi, trong óc tôi, tôi khai sáng nó ra thì thức hoà đồng tôi mở, tôi mới ảnh hưởng nhân loại cùng tu cùng tiến được, không phải lời nói mà sự thanh tịnh làm việc.

Cương quyết đi, các bạn tu rồi các bạn chỉ tới ngồi đó nhìn họ thôi, lần lần họ thay đổi vì mình

đạt được thanh mình có pháp lực chứ không phải nói và trách móc người ta là ta đạt đâu. Không trách móc ai chỉ cấm đầu lo tu là đủ rồi. Trần đình Long trước kia cũng khó khăn lắm, làm ăn cũng khổ cực khó khăn lắm tại Việt Nam, mà ngày nay dốc lòng tu khổ cực chịu nhịn nhục bỏ công bỏ của còn bị chửi lên chửi xuống, cũng chịu, không sao mà ngày nay Trần đình Long cũng có tiền giúp người ta được. Không kiếm tiền cũng có tiền, rồi mới thấy là phật pháp vô biên không. Thực hành đi, chúng ta sẽ thấy Trần đình Long càng ngày càng mạnh khỏe và đâu có đòi hỏi chuyện gì đâu, có là bố thí, tay mặt đến là tay trái cho, không có nhận là cái tâm nó lúc nào cũng thanh nhẹ tốt đẹp. Tôi cũng vậy, không có địa vị, tôi là một thằng bé nhỏ mà thôi, tôi muốn đi lúc nào tôi đi, tôi vui trong tự nhiên và hồn nhiên thành ra mặt mày tôi càng ngày càng tươi trẻ, tôi không có bận, không có lo. Có nhiều người nói là “tôi lo cho chúng sinh”, không phải lo cho chúng sinh, lo sửa mình ảnh hưởng chúng sinh là chánh, chứ tôi lo cho chúng sinh là xảo không có đúng. Sửa mình để ảnh hưởng người kế tiếp, chúng ta tu càng ngày càng trẻ càng khoẻ càng vui, hoà hợp với tất cả mọi người, đó là đúng đường rồi, ánh sáng trở lại với mặt đất.

Thế gian này chỉ có một đạo, không có hai ba đạo, tình thương và đạo đức một đạo thôi, tất cả tôn giáo chỉ gom lại một, có bốn chữ đó “Tình Thương và Đạo Đức” thì mới có cơ hội về trời mà không biết thực hiện tình thương và đạo đức. Chính mình cũng không giúp mình mà làm sao kêu bằng tình thương và đạo đức. Mình phải giúp mình mới khai phá được, trí tuệ sáng suốt dẫn tiến tâm thức, dừng mãi thực hành không tri trệ nữa.

Thì hôm nay, tôi thấy tôi rất vui mà Trần đình Long cũng rất vui vì người đã đóng góp rất nhiều nhưng mong có ngày hội tụ cùng anh em huynh đệ tỷ muội. Hôm nay có một số người cũng ý thức được và rồi đây sẽ về nhà lo tu nhiều hơn, tương lai chúng ta sẽ kết hợp làm được việc tốt hơn, đồng nhất hơn, phát triển hơn trong xây dựng không ngoài ý thiên lành của Thượng Đế đã ban cho chúng ta.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn.

Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho nữ đạo hữu Huỳnh Siêu Tiêng từ trần ngày 08-08-1997 tại Paris, hưởng thọ 64 tuổi.

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

BAN TỔ CHỨC THIÊN CA & KHÓA SỐNG CHUNG WASHINGTON DC

*Thông báo bạn đạo đi dự KSC & thiên ca
Washington DC :*

Vì có sự thay đổi trong ban đưa rước vào giờ
chót, xin bạn đạo cần đón tại phi trường mà chưa
thông báo hoặc thay đổi chuyến bay xin liên lạc :

- Cho đến 20 tháng 8, 1997 : (514)362 0259
- Từ 20 tháng 8, 1997 đến 26 tháng 8, 1997 :
(703)941 5920 hoặc (703)239 2904

- Từ 26 tháng 8, 1997 đến 01 tháng 9, 1997 :
(703)807 2000 ext. 268 hoặc ban tổ chức VoVi
group

Nếu quý bạn đạo đã thông báo rồi thì chúng tôi
sẽ đến đón theo giấy ghi danh của quý bạn.

Khi thông báo xin cho biết : Hãng máy bay,
ngày giờ đến, chuyến bay và phi trường nào.

Xin cảm ơn.

TM Ban tổ chức
Phan Cao Thắng

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved